

سبقت‌گویی و بزرگویری علی‌السلام

موضوع: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از طریق خدا حق را به ما معرفی کرد و آن‌ها امامان ما هستند

تا به حال فکر کرده‌اید که به چه دلیلی یک واقعه آنقدر مهم می‌شود که بعد از مدت‌ها از یادها نمی‌رود و هر وقت به یاد آن واقعه می‌افتیم یا خوشحال و یا غمگین می‌شویم؟ چقدر آن واقعه برای ما مهم بوده و یا چقدر با آن انس گرفتیم که از سالیان سال اگر از ما پرسند، حتماً تا ریز ماجرا را تعریف می‌کنیم و برای خودمان هم خاطره اش دوباره زنده می‌شود.

آن اتفاق مهم بوده یا چون فقط در آن واقعه حضور داشتیم به آن اهمیت می‌دهیم. اما خیلی وقت‌ها ما در یک واقعه‌ی مهم یا یک روز مهم حضور نداشتیم اما وقتی از آن صحبت می‌کنند دوست داریم و آرزو می‌کنیم که کاش ما هم بودیم و یک کاری انجام می‌دادیم. اما بعد با خودمان می‌گوییم، حالا که نبودم پس می‌توانم یک کاری کنم که یاد آن‌هایی که بودند زنده بشود و اصلاً برای همه بگویم که موضوع مهمی پیش آمده بوده که یک عده از افراد برجسته و بزرگ عمر، جان و مالشان را فدا کردند.

پس ما در مورد همه چیز بی‌خیال نمی‌گذریم، گاهی آنقدر سنگ بعضی چیزها را به سینه می‌زنیم که گویی خودمان هم در آن اتفاق حضور داشتیم ولی خدا نکند که از چیزی اطلاع نداشته یا درست متوجه نشده باشیم، کاملاً اصل و اساس قضیه را زیر سؤال می‌بریم و می‌گوییم ما که اصلاً نمی‌فهمیم چرا این‌ها، این حرف‌ها را دوباره تکرار می‌کنند؟

ولی آیا واقعاً درست است چیزی را که به آن کاملاً احاطه علمی و عقلی داری قبول کنی و بقیه را دور بریزی؟ یا نه دنبال بقیه اش هم می‌روی تا در موردشان تحقیق کنی؟

از آن جایی که من شما جوانان را می‌شناسم، و می‌دانم تیپ جوان‌های تحصیل کرده و کنجکاو و باهوش دوست دارند موضوعات مختلف را بررسی کنند و بفهمند که علت آن چه بوده و از کجا شروع شده است؟ بنابراین اگر دوست داشته باشید یکی از مهمترین وقایع تاریخ اسلام را با هم بررسی می‌کنیم. (مکث) ببینم اسم «پیامبر اکرم» را حتماً همه‌ی شما شنیده‌اید، شاید بدانید ایشان کیست و شاید هم بعضی‌ها فقط یک اسم از ایشان شنیده‌اند. فقط همین!

همان طور که می‌دانید آخرین پیامبر الهی، رسول اکرم محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم بودند که از طرف خداوند آمدند تا مردم را به سوی خدا دعوت کنند و احکام و دستورات الهی را به ما برسانند و باز می‌دانیم که پیامبر به صداقت و راستگویی و امانت و هر صفت عالی که در نظر تان باشد مشهور و بنام بودند و حتی کسانی که مسلمان هم نبودند به خوبی و پاکی و صداقت ایشان اعتراف داشتند و این را در سخنان آن‌ها به وضوح می‌توانیم مشاهده کنیم.

او کسی است که خداوند او را تعیین کرده و برگزیده‌ی خدا در بین همه‌ی مخلوقات است. آیا می‌توانیم بگوییم چون ایشان را ندیدیم از او اطاعت نمی‌کنیم در حالیکه او از طرف خدا و برگزیده‌ی خداست! چطور ما از صدها نفر دیگر که

ندیدیم و نمی شناسیم پیروی می کنیم و قبولشان داریم از قوانین و محاسبات آن ها استفاده می کنیم و از آن ها دفاع می کنیم اما در این مورد بهانه‌ی ندیدن و نشناختن را می آوریم؟!

اصلاً اگر ما قبول داریم که قرآن یک کتاب آسمانی است که از طرف خداوند نازل شده و همه‌ی حرفهای آن درست است؛ آیا این آیه را ندیده ایم که قرآن سوره نجم آیه ۴ و ۵، خطاب به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می فرماید:

«و ما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى»

خوب، کسی که سخن او وحی منزل است چطور می تواند سخن بیهوده و باطل بگوید؟ کسی که معصوم است و برگزیده‌ی خداوند است چطور می توانیم بگوییم حرف او برای ما اهمیت ندارد و حجت نیست؟ این اصلاً با عقل و فطرت ما جور در می آید؟! نه، یک لحظه، فقط یک لحظه به خودمان رجوع کنیم آیا می توان به این راحتی حرف فرستاده‌ی خدا را رد کرد؟

حالا اگر کسی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را به عنوان فرستاده‌ی خدا قبول دارد و قرآن را هم به عنوان کتاب آسمانی از طرف خداوند قبول دارد پس باید دستورات و فرامین پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و قرآن را هم قبول کند و خود قرآن در سوره مائده آیه ۹۲، این موضوع را بیان کرده و می فرماید: «اطيعوا الله و اطيعوا الرسول ...» و یا در سوره حشر آیه ۷ می فرماید: «ما اتاكم الرسول فخذوه و ما نهاكم عنه فانتهوا ...»

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم که از جانب خداوند آمدند حق و باطل را برای ما مشخص کردند و در نهایت از ما چه خواستند؟ خواستند که بعد از پیامبر، از جانشین ایشان و جانشینان پس از او اطاعت و پیروی کنیم. حالا اگر یک عده گوش کردند و یک عده نپذیرفتند دلیل نمی شود که ما اصل حرف را زیر سؤال ببریم. چون حضرت کسی را مجبور به کاری نکردند بلکه ایشان حق را مشخص کردند و همین جاست که اختیار مطرح است، چرا که هرکس به اختیار خودش قبول کرده یا نه به اختیار خودش رد کرده است. ضمناً پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فقط در روز عید غدیر این کار را نکردند ما همیشه در کتاب ها می خواندیم که این انتخاب فقط در روز عید غدیر بوده است، اما ایشان در طول حیات پر برکت خود بارها این موضوع را مطرح کردند.

مثلاً در اولین دعوت خود یعنی دعوت نزدیکان که اولین دعوت آشکار مردم به اسلام بوده و به یوم الدار معروف است آیه انذار در سوره شعراء، آیه ۲۱۴ را یاد آور می شوند که می فرماید: «و انذر عشیرتک الاقربین»

در کتاب بحارالانوار این چنین آمده است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در حالی که دست امیرالمؤمنین علیه السلام را گرفته بودند؛ فرمودند: إِنَّ هَذَا أَخِي وَ وَصِيِّي وَ وَزِيرِي وَ خَلِيفَتِي فَيَكُمُ فَاسْمَعُوا لَهُ وَ أَطِيعُوا

ما وقتی یکی از عزیزانمان مثل مادر و پدر یا یک دوست صمیمی، چندین بار یک سفارش را به ما می کنند سعی می کنیم که حتماً برای رضایت آن ها هم که شده آن سفارش و وصیت را عمل کنیم.

هیچ وقت بی خیال و بی تفاوت از آن نمی گذریم، بلکه به علت تأکیدی که داشتند، سعی می کنیم آن کار را برایشان انجام بدهیم. پس چگونه است که ما سفارش و یا وصیت یک فرد معمولی را عمل می کنیم، اما تقاضای پیامبر خدا را نشنیده بگیریم و بگوئیم اصلاً لزومی ندارد که حالا یکی هزاران سال قبل حرفی زده و سفارشی کرده، ما آن را عمل کنیم!

اولاً یکی نه و پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم که گفتیم حرف و پیغام خدا را می رساند، نه چیز دیگر! ثانیاً یکبار نه و چند بار. ایشان با تأکید چند بار موضوع مهمی را سفارش کرده و خودشان فرمودند که من اجر و مزد رسالت را از شما فقط دوستی و مودت و محبت اهل بیت علیهم السلام می دانم و همان را از شما می خواهم نه چیز دیگری.

حالا اگر ما صبح تا شب، شب تا صبح نماز بخوانیم و روزه بگیریم و حج و زکات و خمس و دیگر عبادات را ادا کنیم، خیلی خوب است. حتماً هرکسی باید همه ی وظایف دینی اش را انجام بدهد. اما اجر و مزد رسالت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم الموده فی القربى، یعنی نشان دادن عملی محبت قلبی ما به نزدیکان و اهل بیت پیامبر است. دیگر این خود ما هستیم که می فهمیم آیا به آن عمل کرده ایم یا نه؟ آیا اصلاً مودت داریم یا خیر؟

آیا ما اهل بیت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم را دوست داریم، به ایشان احترام می گذاریم یا خیر؟ با دقت در زندگی مان می توانیم بفهمیم که آیا از موضوع به طور کلی پرت نشدیم و می دانیم که دوستی و محبت اهل بیت یعنی چه؟